

stosownie do postanowień art. 3 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.
§ 3. Roszczenia należy zgłaszać pod adresem Komisarza do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie (Warszawa,

ul. Nowogrodzka Nr. 40 m. 1), podając dane według załączonego wzoru i dołączając dowody wskazane w uwagach do tegoż wzoru.
Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski

ZGŁOSZENIE	
roszczenia z umowy ubezpieczenia na życie, zawartej z niemieckim zakładem ubezpieczeń.	
1. Nazwa zakładu ubezpieczeń	
2. Nr. polisy	
3. Data i miejsce zawarcia umowy	
4. Suma ubezpieczenia z podaniem waluty	
5. Termin, do którego opłacono składki	
6. Rodzaj i data zajścia wypadku, powodującego wypłatę świadczenia, przewidzianego umową (śmierć, dożycie terminu, upływ terminu i t. p.)	
7. Wysokość pożyczek i zaliczek otrzymanych od zakładu ubezpieczeń z podaniem daty otrzymania	
8. Wysokość pożyczek spłaconych z podaniem daty ich spłaty	
9. Nazwisko i imię osoby, która umowę zawarła (ubezpieczający)	
10. Nazwisko i imię osoby, na której życiu umowa była oparta (ubezpieczony)	
11. Nazwisko i imię osoby (wzgl. „okaziciel”), której zgodnie z umową świadczenie miało być wypłacone w przypadku podanym w p. 6 (uposażony)	
12. Nazwisko i imię osoby uprawnionej do roszczenia oraz dokładny jej adres	
13. Tytuł uzasadniający roszczenie osoby uprawnionej do roszczenia (p. 12), jeżeli osoba ta nie jest jednocześnie uposażonym (p. 11), wzgl. ubezpieczającym (p. 9) (np. z tytułu spadku, cesji)	
14. Ewentualne inne szczegóły lub uwagi dotyczące umowy ubezpieczenia.	

Adres osoby uprawnionej do roszczenia (p. 12), pod którym należy kierować wszelkie wezwania i zawiadomienia

Data

Podpis zgłaszającego (p. 12)

Załączniki (wyszczególnienie):

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)

Uwagi: I. Dla udowodnienia zasadności roszczenia oraz dla ustalenia jego wysokości należy przedłożyć następujące dowody i dokumenty:

- 1) Polisę wzgl. świadectwo zastawowe.
- 2) Wszelkie posiadane kwity z opłacenia składek i odsetek od ewentualnie zaciągniętych pożyczek.
- 3) Dowód stwierdzający zajście wypadku przewidzianego umową (metryka śmierci, dowód dożycia).
- 4) Poświadczenie obywatelstwa polskiego osoby, która zawarła umowę ubezpieczenia (ubezpieczającego p. 9).
- 5) Poświadczenie obywatelstwa polskiego osoby uprawnionej do roszczenia pretensji (p. 12).
- 6) Dokumenty uzasadniające tytuł do roszczenia podany w p. 13 (cesja, dokumenty uzasadniające prawa do spadku i t. p.).

II. Art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15-go kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) postanawia, że:

„W razie istnienia kilku spadkobierców, a zgłoszenia roszczenia w po-

wyższym terminie tylko przez jednego z nich, należność przypadająca na roszczenie zgłoszone przyznaje się i wypłaca w całości spadkobiercy, który roszczenie zgłosił, jednakże bez ujemy dla praw regresowych do niego ze strony innych spadkobierców. W przypadku zgłoszenia roszczeń w powyższym terminie przez kilku spadkobierców, jak również zgłoszenia w tymże terminie praw z tytułu dożywocia na należności wynikającej z roszczenia, należność przyznaną przekazuje się do depozytu sądu miejsca zamieszkania któregośkolwiek ze spadkobierców, wzgl. osoby uprawnionej do podjęcia należności. To samo dotyczy przypadku, gdy osoba, która zgłosiła roszczenie, zmarła po dokonaniu zgłoszenia, a roszczenie zostało uznane za uzasadnione”.
III. Ubezpieczających, wzgl. uposażonych, którzy zmarli przed uzyskaniem obywatelstwa polskiego, uważa się za obywateli polskich, jeżeli osobom tym w przypadku dożycia przysługiwałoby prawo do obywatelstwa polskiego w myśl obowiązujących przepisów prawnych.

141.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1932 r.

o zarządzeniu rejestracji roszczeń z umów ubezpieczeń na życie objętych postanowieniami art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235), zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia zostaje rozpoczęta rejestracja roszczeń obywateli polskich z tytułu następujących umów ubezpieczeń na życie, zawartych z niemieckimi zakładami ubezpieczeń przez obywateli polskich przed dniem 14 lutego 1924 r.:

a) z umów opiewających na marki niemieckie, które w myśl niemieckich przepisów waloryzacyjnych nie podlegają przerachowaniu (np. umowy zawarte za pośrednictwem przedstawicielstw niemieckich zakładów ubezpieczeń w Austrii),

b) z umów opiewających na marki polskie, noty Kries'a, ruble rosyjskie i korony austriackie.

§ 2. Jako termin nieprzekraczalny dla zgłaszania roszczeń z tytułu umów wymienionych w § 1 niniejszego obwieszczenia ustala się dzień 30 listopada 1932 r.

Roszczenia niezgłoszone w powyższym terminie wygasają zarówno w stosunku do niemieckich zakładów ubezpieczeń, jak i do Rządu Polskiego